

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

(JAMES DEBEVEC, Editor) Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland, po pošti četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: Celotno leto \$6.50, pol leta \$3.50,
četrt leta \$2.00
Posamezna številka 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year.
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada, \$2.00 for 3 months. Cleveland, by mail, \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by Carrier, \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months,
\$2.00 for 3 months.
Single copies 3 cents.

Entered as second-class matter January 6th, 1906, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

No. 105 Mon., May 7, 1945

Jugoslavija se je oprijela z obema rokama vzhoda

Vsi vemo, da je sedanja jugoslovanska vlada proizvod Moskve in da hodi Tito v Moskvo po navete in — ukaze. Podani so bili že dokazi, da bo Jugoslavija upravljana po sovjetskem sistemu, torej komunistično. Bodočnost bo pokazala tudi neverjetnim Tomažem, da ta oblika vlade za Jugoslavijo ne bo srečna. Mi pa ne čakamo bodočnosti, ampak napovedujemo že zdaj, da bo to za Jugoslavijo velika nesreča. Kar upamo in pričakujemo je samo to, da se bo mogla Jugoslavija čim prej rešiti iz objema sedanjega komunističnega režima in priti na pravo pot demokracije, kakor jo bodo hodile druge dežele, katerih ne bo dosegla — Sovjetija.

Kdor morda še ni verjel, da je Jugoslavija samo navadna lutka Moskve, je to lahko videl oni dan iz zadržanja jugoslovanske delegacije na konferenci Združenih narodov v San Franciscu. Ko je namreč češki zunanji minister Masaryk predlagal, da se prizna stol na zborovanju poljski komunistični vladi, je ta predlog podpiral jugoslovanski zunanji minister dr. Ivan Subašič. Potem so za ta predlog glasovale samo štiri države: Rusija, Češka, Jugoslavija in Grčija. Vsi ostali zastopniki so glasovali proti in predlog je sijajno propadel.

Dr. Subašič je tako glasoval, morda ne iz proste volje, ampak zato, ker mu je bilo tako ukazano iz Moskve. Tu lahko torej vidimo, v koliko bo Jugoslavija svobodna ali neodvisna. Niti kihni ne bo smela, če ne bo prej vprašala za dovoljenje botra Stalina v Moskvi. Kakšna bo potem to država, ki bo brez lastne iniciative, navezana ali odvisna v vsem, v domači in zunanji politiki na Moskvo.

S tem glasovanjem in zborovanju Združenih narodov je jugoslovanski minister Subašič povedal vsemu svetu, da se je Jugoslavija popolnoma naslonila na Sovjetijo. To ob času, ko obrača ves svet oči za pomoč po vojni na Zed. države. Poglejmo samo Francijo. General de Gaulle, načelnik francoske vlade, je tudi letel v Moskvo, pa je kmalu uvidel, da bo moral za vso pomoč, ki bi jo dobil od Sovjetije, moral dati neodvisnost Francije. Tega ni maral in zadnje čase se sliši, da je Francija napravila obrat od vzhoda na zapad in se je začela naslanjati na našo Ameriko. Ta je tudi edina, ki ji bo lahko pomagala.

Koliko pa more Rusija pomagati tej ali oni državi, razbita kakor je? Saj se še sama pogaja v Ameriki za 6 milijard dolarjev posojila po vojni, pa naj potem pomaga še komu drugemu. Zato mi mislimo, da je storila Jugoslavija veliko napako, ker se ni raje naslonila na Ameriko. Seveda, razumemo, da se pod tem režimom v Jugoslaviji ni mogla oziroma ni hotela. Tito, ki ustrahuje Jugoslovane z bajoneti, je bil prav zato poslan iz Moskve. Svojo misijo je dobro rešil in Jugoslavijo pripeljal v Sovjetijo.

To je v načrtu diktatorja Stalina, ki si gradi zid po Evropi iz malih držav, ne z namenom, da bi tem malim državam pomagal na noge, ampak za obrambo Sovjetije. Ako bo zopet prišlo do vojne v Evropi, računa Stalin, naj si sovražnik najprej skrha zobe na teh malih državah. Naj jih požge in pomandra, ali napravi z njimi kar hoče, samo da ne zadene glavna sovražnikova sila takoj Sovjetije. Jej, kako je vendar dober stric Joža do malih evropskih držav pred seboj, vse od Baltika pa doli do Balkana!

To dobro vedo, razen šolarčkov, tudi ljudje v tistih državah, zato pa se trudijo na vse načine, da bi se izvili iz objema ruskega medveda. Ta ima pa danes moč in ne pusti plena iz rok. Vzelo bo še nekaj časa, morda bo treba tretje svetovne vojne, da bodo tudi te države rešene. Zakaj pa ne? Kakor smo jih rešili izpod nemškega jarma, tako jih bomo lahko tudi iz sovjetskega. Saj bo menda vsak priznal, da je bila Amerika tista, ki je v glavnem strla nemškemu zmaju glavo. Brez Amerike bi bila danes Rusija v nemških rokah. Tega ne pravimo in trdimo le mi, ampak bo to potrdila tudi nepristranska zgodovina.

Kdor ploska priklopitvi Jugoslavije Sovjetiji, ne vidi niti do konca svojega nosu. So nekateri, ki to odobravajo iz slovanskega stališča. Ne pomislijo pa, da Stalin ne smatra Rusije za slovansko državo, ampak kot sovjetsko unijo. Sožalja nad smrtjo predsednika Roosevelta Stalin ni izrazil v imenu slovanske Rusije, ampak v imenu Sovjetske Unije in to je velika razlika. Mi smo tudi za slovansko Rusijo, nismo pa za diktatorski sovjetski režim, ki je danes v Rusiji fakt. Kadar se bo pa slovanska Rusija otrešla sovjetskega režima, potem pa da, potem bodo pa Slovani lahko stopili skupaj. Če bo pa do tega prišlo, danes ne moremo reči, čeprav že vemo, da RUSKI (ne sovjetski) generali že danes upajo pogledati Stalinu naravnost v oči, kar da veliko misli.

Zed. države so danes najmočnejša država na svetu. Za njo so vse ameriške republike, za njo je in bo ostala Anglija in še mnogo drugih. Zato je zelo kratkoviden tisti, ki se v teh časih ne nasloni na mogočnega Strica Sama. Ena teh držav je tudi Jugoslavija. Nas, kot zveste ameriške državljane, veže dolžnost, da stojimo pri svoji vladi in državi. Jugoslavija si je izvolila drugega botra, torej nam bo prav žal, če ne bomo sli na krstijo. Ameriški Slovenci se bodo morali odločiti — ali bodo stali pri sovjetski Jugoslaviji, ali pri svoji ameriški vladi. Mi smo se že odločili.

Mi nismo nobeni diplomati, pa bi se vendar drznili opo-

Čez tri gore, čez tri vode. . .

Brumne tercjalke se zbirajo, zbirajo, zbirajo, tja v San Franciscu korajžno marširajo, mehko in sladko za mir konferirajo, tercjalke že usta odpirajo.

To ginja pohujšljivo pesem je zložil bivši gerilski vođa Jaka, ko je na sv. Marka večer poslušal govore o priliki velike odprtje v San Franciscu. Recital jo je svojim bivšim gerilcem, ki so bili z njim pri radiu in niso vedeli, kaj bi rekli na to prečudno Jakatovo navdihnjenje.

Bilo je tako: Predsednik Truman je dejal proti koncu: "We beseech Almighty God to guide us. May He lead our steps in His own righteous path of peace."

Jaka je za hip zaprl radio in začel deklamirati:

"Brumne tercjalke se zbirajo, zbirajo, tja v San Franciscu korajžno marširajo. . ."

Bivši gerilci so ga debelo pogledali. Toda predeh je mogel dati Jaka pojasnilo, je spet odprl radio in že je govoril Stettinius. Poslušal so. Sredi govora je dejal naš državni tajnik:

"The structure of world peace cannot be the work of one man, or one party, or one nation. It cannot be an American peace, or a British, or a Russian. . ."

Jaka je plosnil in naredil k svoji pesmi novo vrstico:

"Mehko in sladko za mir konferirajo. . ."

Stettinius je končal: "The prayers of all the peoples of the world are with us. Prayers for lasting peace. Thus fortified and with the guidance of Almighty God, we must and shall fulfill the purpose for which we have come together."

Jaka je še močneje plosnil in navrgel četrto vrstico:

"Brumno, tercjalke že usta odpirajo. . ."

Navzoči bivši gerilci so kar onemeli. Mislili so, da je Jaka znorel. V resnici pa ni. Namesto tega je rekel:

"Sleve, kaj me pa tako debelo gledate? Ali res ne vidite, da sem navdahnjen? Pa me nista navdahnila ne Truman ne Stettinius, ampak "Pisano polje" od preteklega petka. That's all!"

"Pispol, si rekel? Kaj je pa takega pisal?"

"Saj sem rekel, sleve! Niste videli? Jaz pa na pamet znam. Takole se bere v Pispolu z dne 20. aprila 1945, pa niti njegova niti kaka druga nič drugače! Poslušajte:

Brumne in sladke in mehke besede so že prav, da pride do miru, ampak vse to je bolj za neke tercjalke."

"Saprot, Jaka!" je vzkliknil bivši gerilec številka ena, "zdej pa že razumem tvojo pesem! Prihodnje "Pisano polje" bo gotovo obsodilo Truman in Stettinusa, ko mislita, da je vsa Amerika tercjalška, pa povrhu še vseh 5,000 delegatov v San Franciscu, posebej seveda Molotov! Le zakaj nista moža brala "Pisanega polja!"

"Suti, ti številka ena" je zatulil bivši gerilec številka dve. "Jaka, še enkrat povej, kako je pisalo "Pisano polje"!" Jaka je še enkrat ponovil onega besede. Bivši gerilec številka dve se je zelo, zelo začudil.

"Ali je "Pisano polje" napi-

salo one besede kot da so prišle iz domačega zelnika, Jaka?"

"Tako in nič drugače!" "To je škandal! Saj so vzete skoraj dobesedno iz ust gospoda Benita Mussolinija, ko je leta 1940 govoril s balkona tiste svoje palače Venezia v Rimu. Takrat je odgovarjal vsem tistim, ki so mu pametno svetovali, naj se ne spušta v vojno. Pa jim je odgovoril skoraj čisto s tistimi besedami. Primaruha, če ne bo zdaj Mussolini tožil peresnika "Pisanega polja."

"Ha, ha, ha! Tega pa nisem vedel," je vzkliknil Jaka. Potem je zaplesal, se ustavil, se postavil v pozo gerilskega vodje in je komandiral:

"Fantje, skakajte!"

In so skakali in plesali, da je bilo veselje.

Ampak zdaj, ko kolonar o tistem večeru poroča, je že gotovo, da Mussolini ne bo tožil "Pisanega polja" tudi njegovega peresnika ne. Zanimivo bi pa bilo vedeti, če je Mussolini ob slovesu od tega sveta mislil na tiste svoje besede, ki mu jih je čez nekaj let iz ust vzelo "Pisano polje." Če je mislil nanje, ko je počilo nekje v Milanu, prav gotovo ni bil ponosen nanje. In potem je omahnila njegova močna roka, ki jo je nekaj tako visoko dvigal. In tako je ta zgodba končana.

Dne 12. maja 1917 je rekel Lenin:

"Nihče ni Poljakov tako zatiral kot so jih zatirali Rusi. Ruski ljudje so služili pod carji kot morilci svobode Poljakov. Zakaj naj bi mi, veliki Rusi, ki smo zatirali večje število raznih narodov kot jih je zatirala katerikoli druga država, branili Poljakom, Ukrajincem in Fincem pravico, da se odcepijo od nas? Če se Finci, Poljaki in Ukrajinci odtrgajo od Rusije, ni to nič hudega. Zakaj bi bilo to hudo? Kdor trdi kaj takega, je šovinist. Kdor bi hotel nadaljevati politiko carja Nikolaja, je ob pamet. Nekdaj v preteklosti sta Aleksander in Napoleon kupčevala z narodi. Tako so nekdo carji kupčevali z deli Poljske. Ali naj mi nadaljujemo to carsko politiko? S tem bi zatajili mednarodno taktiko in bi se vdali šovinizmu najgrše sorte. Mi trdimo, da morajo biti meje postavljene tako, kot zahteva ljudstvo. Noben narod ne more biti svoboden, ako zatira druge narode."

Skakajte! Govoril je Lenin! Res je pa, da je govoril te besede še v tistih časih, ko mu niti njegova niti kaka druga "močna roka" še ni zatemnila pameti. Skakajte!

Adamič poroča v svoji knjigi "The Native Land," kakor je bral v "Slovenskem Poročevalcu," da je bil obnemem z dr. Ehrlichom umorjen tudi Viktor Rojic, član "Straže" in Ehrlichov sodelavec v vseh zgoraj navedenih zločinih. . .

Tako je Adamič bral in tudi dr. Furlan je tako bral. Brž sta verjela slovenskim komunistom in zmašila to neresnico v Lojzetove bukve.

Dr. Ciril Žebot pa piše, oziroma je pisal, dr. Furlanu naslednje:

"Ponavljam, da komunisti Rojica sploh niso poznali. Ubili so ga samo zato, ker je bil v trenutku atehtata v družbi zasledovane žrtve, namreč prof. Ehrlich. Ako bi bil takrat z njim kdo drug, pa naj

bo kdorkoli, bi bil ravnotako ubit in komunisti bi napisali o njem enako pavšalno nedokazano obdolžitev, kot so jo v opravičevanje umora napisali o Rojicu. Morda noben izmed tisočih komunističnih umorov ne obdoljuje naših partizanov tako kot jih obdoljuje umor Viktorja Rojica. In morda ni iz nobenega drugega primera s toliko nedvoumnostjo razvidna metoda brezvestne laži in klevete, s katero so komunisti v Sloveniji uveljavljali svoj terorizem, kot ravno klevetniška izmišljotina o Rojicu."

Nadalje piše dr. Žebot takole: "Ali veste, gospod Furlan, kdo je bil Rojic? Neozdravljivo težko bolan, fizično silno šibek fant, ki je zaradi bolezni moral zapustiti svoj že izbrani poklic v jezuitskem redu. Bil je izredno veren, plemenit in tih fant, ki je živel sebi in svojemu Bogu ter ni nikoli posegal v javno življenje, tudi ne, ko je bil na univerzi. Nikoli ni bil Ehrlichova "telesna straža," kakor se Adamič igra s to besedo v svoji knjigi. Rojiceva edina socialna aktivnost je bila, da je deloval v podporni Vincencijevi konferenci za akademike. Pri društvu "Straža" je bil na sestankih in verskih vajah, nikoli se pa ni udeleževal zunanjih aktivnosti tega društva. In če bi res šlo za kako Ehrlichovo "telesno stražo," bi bil pač moral rajnega profesorja spremljati kdo drug, ne pa ta plahi in ves bolehljni fant in to brez vsakega obrambnega orožja. Odveč je tudi pristavljati, da Rojic ni bil nikoli kak "tajnik prof. Ehrlich," kot piše Adamič. Ehrlich ni imel nikoli osebnega tajnika, drugič pa so njegovi intelektualni sodelavci bili ljudje s širšim razgledom in strokovnim znanjem kot ga je mogel imeti Rojic, ki zaradi svoje bolezni niti izpitov ni mogel polagati."

Tu imate torej spet nekaj tistega blata, ki ga je Lojze nametal v svojo knjigo. Prav žal nam je, da se mora "Ameriška Domovina" sedaj baviti s tem blatom! Na drugi strani pa prav lahko razumemo, zakaj se Lojze (če je res) izogiblje "Ameriški Domovini." Sam je oni dan potožil, da se noče vsak dan valjati v blatu! Prav! Ampak vse to blato je vzeto iz njegove knjige!

"Religious News Service," ki ni nobena katoliška ustanova, ampak se zanima za razna vprašanja vseh verskih skupin, poroča iz Rima sredi aprila:

"Vatikanski krogi, posebno sveta kongregacija za vzhodno cerkev, s skrbjo gledajo, kako se vsiljivo predstavnik ruske pravoslavne cerkve v dežele vzhodnje Evrope. Ruski pravoslavni voditelji obiskujejo dežele, ki so ob robu Sovjetske Unije, dočim rimsko katoliški kristjani ne dobe dovoljenja, da bi prišli v stik z raznimi višjimi cerkvenimi oblastmi. Vatikan ni mogel izposlovati od Rusije, da bi smel imeti svoje opazovalce v deželah vzhodnje Evrope, ki so razdejane po vojni, oziroma, da bi smel nadomestiti škofe, ki so mrtvi. Tako pravijo.

Na primer: Rusko pravoslavno odposlanstvo je pred kratkim obiskalo Bukarest in sprejel jih je romunski minister za propagando. En član tega odposlanstva je imel govor preko bukareškega radia.

Na drugi strani se pa trdi: V Romuniji je poldrug milijon katoličanov vzhodnjega obreda in 200,000 katoličanov latinskega obreda. Toda noben katoliški predstavnik iz zapada jih ne sme obiskati. Vatikan je dobil poročilo, da so nedavno v Romuniji zatrl

oblasti celo vrsto katoliških listov, med drugimi dnevnik katoliške akcije, ki je imel naslov "Union Blaja."

Podrobno vedo povedati razna druga poročila. Vedno bolj se razodeva, da je dal Stalin ruski pravoslavni cerkvi "svobodo" le zato, da jo bo dobro porabil za širjenje oblasti svoje slavne "močne roke." In tisti, ki se med nami ogrevajo za še večjo moč "močne roke," se pohujšujejo nad "celo najvišjimi krogi" med katoliki, ker še niso poskočili do oblakov od navdušenja nad Stalinovim "spreobrnjenjem," ko je dal ruski cerkvi svobodo — pa kakšno!

"Realisti" hočejo učiti realizma tiste, ki imajo pri sebi dvatisočletno dediščino realizma!

Very Rev. P. Stanko Podržaj potrjuje prejem darov (poslani novembra 1944) v pismu z dne 12. januarja 1945 in kliče vsem dobrotnikom: "Bog plačaj, Bog vam povrni!" Sedaj je sam na misijonski postaji — Raghapur. Father Ehrlich je odšel na lastni misijonski okolišč. Zato naj misijonski prijatelji oprostijo, če še niso prejeli odgovora. Vse delo je sedaj na ramah P. Podržaja, ki ima v oskrbi radi pomanjkanja duhovnikov še ves vzhodni okraj Parganas in Satkhira, ob izlivu reke Ganges.

V tem ogromnem delu priporoča sebi in svoj misijon vsem prijateljem v molitve, da bo zmogel vse to ogromno delo. "V resnici," piše "navdse smo hvaležni za poslano darove, a naj jih spremljajo vaše goreče prošnje k Bogu, kar bo njih vrednost darov še podvojilo ali potrojilo. Vsem," mi naroča v pismu, "sporoči naše prisrčne pozdrave in zagotovilo, da se dobrotnikov kljub vsem naporom vedno hvaležno spominjamo v molitvah, pri sv. daritvi, pri vseh naših misijonskih opravilih. Od doma (iz Slovenije) ne dobimo nič poročil!" Zato prosim, da bi jim kdo oskrbel kak katoliški slovenski časopis iz Amerike, da bi brali vsaj nekaj domačega. Tako Father Podržaj.

Darove v ta namen zbira in odposilja

Rev. Julius Slapšak, 3547 E. 80th St. Cleveland 5, O.

Materinska proslava in 15 letnica

Podružnica št. 41 SZZ priredi ob priliki 15 letnice obstoja lep program v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd. Obenem pa bomo proslavili tudi "Materinski dan." Mladinski pevski zbor na Waterloo Rd. ki je pod vodstvom Mrs. Ane Vadnal, nam bo zapel posebno lepe pesmice za ta dan. Zapela nam bo tudi mala Nancy Samsa in na harmoniko jo bo spremljal Richard Vadnal. V dvo-spevih bodo nastopile tudi Betty Cerjan in Doty Arh ter Stefie Sever in Ruth Vidrich, v solosplovu pa Elenor Pavli. V deklaraciji nastopi Anne Godlar.

Vse pevske točke bo spremljala na klavirju Miss Mary Sever. Dalje bo na programu mladinski orkester Jerry in Dorsie Pike in Eleonor Pavli. Nastopil bo tudi vežbalni krožek naše podružnice, počastilo se bo vse matere od naše podružnice, ki imajo svoje sinove v ameriški armadi. Apeliram na članice, znanke in prijateljke, da ne zamudite tega programa in napolnite dvorano ter tako praznujete Materinski dan. Ves ta program se bo vršil v nedeljo 13. maja; pričetek točno ob

pol sedmih zvečer, ob osmih se prične ples, za katerega igral Vadnalov orkester. Catherine Artelj, tajnica

— Tibet je najvišje ležeča žela na svetu, kajti njene meje ste pokrajine se dvigajo do 10,000 čevljev nad morskimi gladinami.

"Miha!" zavpije Herblan lovcu, ko sta stopila pod steno v Pretržu, nekako s takimi som, kot bi se pogovarjali s tvojimi v Javnosti, dasi niso bil tik za petami.

"Tiho bodi, štrama. Kranjč at šepetaje v ušesih, "Saj boš s svojim glasom poradil vsako živo stvar, ki se giba za tostran Ljubljane. Kaj pa rad?"

"Pihavnik pregledaj, če lahko zanesti povsem namizno jaz svetovalec."

"Tisto kar meni prepovedi nisem prvič na jagi. Stoj, petaje ukažejo ata in zapovedi v tla."

"Kaj pa je, ali kaj vidiš v tesočim glasom vpraša Herblan in se tako tesno stisne k Kranjču ga je kar premaknil. "Poglej tukajle na tla. "Saj gledam, pa nič vidim dim," ugotovi Herblan. "Sva mu že na sledi." "Komu? Pa menda ne na vedu? Kje ga pa vidiš?"

"Vidim ga ravno ne, tukajle pogledaj na tole mračno, kako ga je razkoračilo najbrže še danes. Pa tam, na trhleno deblo pogledaj, kako mrcina obračala in iskala ljična jajca. Kar pripelje najbrže ne bo daleč."

"Za pet ran božjih, strela moti ali kaj, da se njim. Dajva, veseda se, da se pogovoriva, kaj ti je napadala. "ves vroč noslovski načrt Herblan. "Ne bova nič sedela, vem. Sedela bi bila hlače ali pa pri Bonacu, tukaj na šla pa za medvedom. Se res se lahko vrneš domov, če se ne dopade."

"Domov da bi šel, pa s mi rokami, ali se ti bleda močno ustraši Herblan, če bi medved ravno nam tam pri kraju gozda gmajni? Če si res tako hočeš po vsej sili stroji nju živicali, ki ti ni nikoli žalega storila, pa daj, povem, da po takih postopkih midva nikoli več skupaj. Je že res, da je moja strela kot sama resa, ampak ni mi objubljam, da če me ne seka na mneni, ji ne bomo več rekli žal besede, sam dem še kdaj živ v moji hvalijo Kranjč at, ki so solovcem mnogo zabava. diš tistole deblo, kako no? Tamle si je mrcina svoj kožuh, saj je še v dlake po lubju. V tisto racal, se mi zdi. Kar in oprezno za njim. Pa stopste pazi, da ne bos plašil zveri."

"Miha, kar lepo napred presodiš po svoji pameti, se zaneses, da me ne bomo lmaš pihavnik pripravil. "Vse v redu" potroji stopijo v gozdno temo, oprezno, z očmi svigajo strani. Sam Bog ve, kako se razlo?

verjamem
af pa

verjamem
af pa

verjamem
af pa

verjamem
af pa

verjamem
af pa

verjamem
af pa

verjamem
af pa

verjamem
af pa

verjamem
af pa

verjamem
af pa

verjamem
af pa

verjamem
af pa

verjamem
af pa

verjamem
af pa

verjamem
af pa

Pravica do življenja

so se spogledali. Morala zaupljivost ni bila na noga gospodek jim je ta- dal, da bi mu za nič na izročili pisma. S tem veseljem pa bi ga bili

ne podložnike. Pritožbe sicer ni mogel preprečiti, a rad bi bil poučen o njenem obsegu. Tedaj se je spomnil Herberta von Stieglitz.

Ta je bil iz obubožane plemiške rodbine, menda zadnji svojega rodu. Ostala mu je teta, ki je imela vplivne zveze in je bila v daljnem sorodstvu z groficom Katarino. Svojemu nečaku, ki je bil salonsko olikan veseljak, a od sile neizobražen, bi bila rada preskrbela kako službo. Na nje- no prošnjo je Vid Gašper Dorn- berg nadvojvodu Leopoldu, ki je takrat vodil graško vlado, ob ne- ki priliki mimogrede omenil nje- govo ime. Ta je razumel in, ker je bil glavarju Dornbergu za ča- sa beneške vojske dolžan velike hvaležnosti za njegovo hrabro ponašanje, Herbertu ni bilo tre- ba dolgo čakati na službo. Tega svojemu dobrotniku ni pozabil, zdaj se je ponudila prva prilika, da mu lahko stori resnično uslu- go.

Tolminci so bili medtem kakor na trnju. Čutili so, kakor da se enkrat za vselej odloča njihova usoda. Spogledovali so se, se plaho nasmihali, vzdihovali bi bili, a si niso upali niti sopsti. Da bi bili vsaj mogli uradniku z obraza razbratati je senca uspeha ali neuspeha svoje poti. Ko več- nost so se jim vlekli tisti trenuti- ki.

Slednjič je Herbert von Stieglitz znova dvignil pogled. "Dobro," je rekel. "Lahko od- idete."

Možje so stali kakor okameneli. "Vaša... vaša gnada," je re- kel Jernej jecljajoče, ker ni ve- del, kako naj gospoda nagovori, "ne odidemo, dokler ne prejme- mo odgovora."

"Saj, saj," je rekel uradnik nestrpno. "Počakajte zunaj!"

Tiste pol ure čakanja jih je čis- to prepričalo, da je stvar za- nje dobljena. Tudi gospod Klaus jim je to vneto zagotavljal. Ko je slednjič Herbert von Stieglitz z nasmehom na obrazu in z zape- čatenim pismom v rokah stopil skozi vrata, bi bili prisegli na to, "Kateri izmed vas je vodja?" je vprašal.

Možje so molčali. Toda ker sta se Judij Kobal in Lenart Gol- lja oba hkrati obrnila na Jerne- ja Mavriča, ni bilo dvoma.

"To pismo izročite milostlji- vemu gospodu grofu. Lastnoro- čno. Tako!"

Komaj je izgovoril, je že izgi- nil.

Tolminci so kot omamljeni odšli po hodniku.

"Dva tolarja," se je oglasil starček Klaus in molil suho, ko- ščeno roko.

"Spodaj jih dobite."

Bali so se, da jih sicer ne po- pelje iz poslopja.

"Nocoj se še prespimo, a za- rana odrinemo," je rekel Lenart Gollja.

Jerneju Mavriču in Juriju Ko- balu se je mudilo. Prvi je ves čas mislil na svojo mlado ženo, a Jurija je skrbel dom.

Odšli so v krčmo, poravnali račun in takoj odrinili na Tol- minsko.

27. Marula se je bila težko poslo- vila od svojega moža. Tri dni je vsa objokana hodila okrog. Bila je prepričana, da ga ne bo več videla. Beta jo je kot izgublje- na lovila, kamor se je ganila, in jo tolažila.

Slednjič si je obrisala solze in se zasmejala. Še se je bala za Jerneja, a se je poskusila zamoti- ti z delom. Z Beta, s katero sta se bili čudovita spoprijaznila, sta znova prekopali njivo in usejali repo. Potem sta porvali fižol in ga obesili v podstrešje, da se je sušil. Nazadnje sta s trepalniki mlatili ječmenove snope in zrnje čistili plev.

(Dalje prihodnjič)

1945 MAJ 1945						
So	Mo	To	We	Th	Fr	Sa
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

KOLENDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

MAJ:
13. — West Side Slovenian Ladies klub priredi ples v Do- mu zapadnih Slovencev, 6818 Denison Ave.

19. — Društvo Glas delavcev št. 9 SDZ plesna veselica v avditoriju SND na St. Clair Ave.

20. Dramska predstava in ples podružnice št. 25 SZZ v šolski dvorani sv. Vida.

26. Petnajsta obletnica in ples podružnice št. 42 SZZ v SND, 5050 Stanley Ave., Maple Heights.

26. Mladinski pevski zbor Škrjančki ples v SDD na Rech- er Ave.

JUNIJ:
3. Koncert Mladinskega pev- skega zbora fare sv. Lovrenca v SND na 80 cesti; po koncertu ples.

17. — Društvo sv. Križa št. 214 KSKJ ima prvi letni piknik na vrtu Doma zapadnih Sloven- cev, 6818 Denison Ave.

DOMAČA FRONTA
Pet zahtev Strica Sama

Washington. — Vlada mora prositi svoje državljanke za ta teden, da store naslednje:

Da tudi nadalje pomagajo šte- diti ladijski prostor in odpošlje- jo najmanj tri od petih pisem preko morja z "V" pošto.

Da ščitijo uradne čerke, kate- re dobivajo in gledajo na to, da jih ne bo kdo ukradel ali ponar- edil. Glejte, da jih dobite sami v roke, a podpisite jih šele, ko jih vnovčite.

Izvežbajte se za važen posel, katerega boste mogli izvajati še vedno pozneje s tem, da se pri- družite US Cadet Nurse Corps-u, ako ste v starosti od 17 do 35 let in obsolventka višje šole. Po- drobnejše informacije dobite v vsakem bolniškem inštitutu pri ravnatelju istega.

Začnite že sedaj kupovati "E" bonde za 7. vojno posojilo s tem, da si že zdaj priharitate več de- narja od svoje plače.

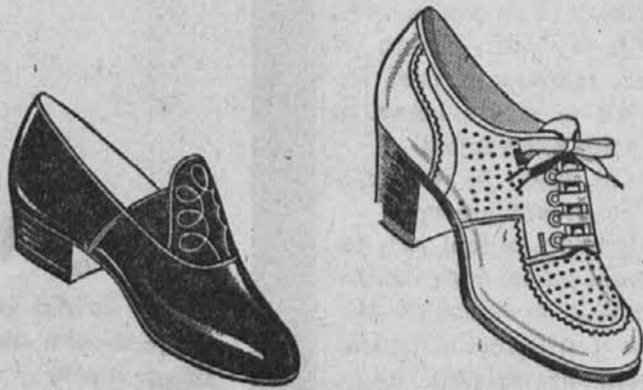
Pomagajte transportirati vo- jake in zaloge s tem, da se vrne- ta na morje ako ste pomorščak, podčastnik ali inženirski častnik trgovske mornarice. (OWI).

Produkcija domačih ledenic dovoljena

Washington. — War Produc- tion board naznanja, da bo od 1. julija naprej dovoljeno vsem onim tovarnarjem, ki so prejeli posebno pismeno dovoljenje od

WPB za izdelavo določenega šte- vila ledenic za njihovo okrožje, proizvajati ledenice, ki morejo zadostiti vojaškim in civilnim potrebam obnem. Objavljeno je bilo že, da je bilo izdanih po- oblastil za izdelavo 74,000 doma- čih ledenic v drugem četrtletju 1945 in WPB pravi, da bo mor- da izdanih še dodatnih 1,000 le- denic. (OWI).

Pomagajte Ameriki, kupujte vojne bonde in znamke.

Spomnite se na Materinski dan

ter jo presenetite z DOBRIM PAROM ČEVLJEV

ali udobnih sliperjev

MI IMAMO VELIKO IZBIRO MER IN MOD

MANDEL'S SHOE STORE

6107 ST. CLAIR AVE. POLEG GRDINA SHOPPE

ČESTITKE K 25-LETNICI ZAKONSKEGA ŽIVLJENJA!

Mr. Frank in Mrs. Rose Mihčič

ki vodita gostilna na 7114 St. Clair Ave., sta prošlo soboto obhajala 25-LETNICO SREČNEGA IN ZADOVOLJNEGA ZAKONSKEGA ŽIVLJENJA

Sin FRANK Jr. tem potom izreka svojim ljubim staršem iskrene čestitke z srčno željo, da bi zdrava in vesela dočakala zlato poroko!

Jubilantoma izrekajo prijatelji prisrčne čestitke, ter jima kli- čejo: "Še na mnoga leta, Frank in Rosie!"

DELO DOBIJO DELO DOBIJO

THE TELEPHONE CO. POTREBUJE ženske za hišno oskrbovanje ZA POSLOPIJA V MESTU

Poln ali delni čas, šest noči v tednu
Od 5:10 pop. do 1:40 zjutraj
stalno delo.

Zahteva se državljanstvo. Zglasite se v Employment Office, 700 Prospect Ave. soba 901 od 8 zjutraj do 5 popoldne vsak dan razen v nedeljo

THE OHIO BELL TELEPHONE CO.

C
G - B

FINA DELA ODPRTA

DOM NAJBOLJŠIH DELOVNIH POGOJEV V CLEVELANDU

48 do 70 ur na teden

Najvišja plača od ure

2 EMPLOYMENT URADA
880 East 72. Street
severno od St. Clair Ave.

17000 St. Clair Ave.
GLAVNA TOVARNA

Odprto dnevno 8:30 zj. do 5. pop.
V soboto do 12 popoldne
Zaprto ob nedeljah

CLEVELAND GRAPHITE BRONZE CO.

MALI OGLASI

Lahko dobite 7% na vaš denar!

Razne družbe ali kompanije, ki so znane po celi Ameriki, plačujejo od 3% do 10% na svoje delnice. Nekatere druž- be so plačevale dividende zad- njih 25 let.

Ako želite kupiti delnice v takih družbah, in za nadaljna pojasnila, zglasite se v mojem uradu na

6530 St. Clair Ave.
HE 3876

Odprto vsak dan od
7 do 8 ure

William J. Kennick
(May 4, 7)

WIDGOY'S PHOTO STUDIO
485 East 152nd St.
Se priporočamo za izdelavo vseh vrst slik po zmerni ceni. Odprta ob nedeljah

Popravljamo
Popravljamo pralne stroje, vacuum čistilce, električne likal- nike, šivalne stroje in druge električne predmete. Mi kupimo in prodajamo pralne stroje. Pri- demo jih iskati ter jih pripelje- mo na dom.

St. Clair Repair Service
7502 St. Clair Ave.
EN 7215.

Prijatelj's Pharmacy
SLOVENSKA LEKARNA
Prescription Specialists
Vogal St. Clair Ave. in E. 68th
ENDICOTT 4212

Moške se sprejme
za Shipping in Packing
v Axle in Gear
oddelkih
Dobra začetna plača
in bonus
Predznanje ni potrebno
Zglasite se
Lempco Products, Inc.
Warehouse
10205 Harvard Ave.
(105)

MALI OGLASI

Za 2 družini
Proda se velika moderna hi- ša za 2 družini na Aspinwall Ave. v Collinwoodu. Spodaj je 6 sob, zgorej 5, dvojna garaža, blizu šole in cerkve sv. Jožefa. Pokličite IV 1645. (106)

Električna napeljava
Napeljujemo električno žico za silo in razsvetljava. Licenzi- ran strokovnjak. Pokličite MU 1188. (126)

Trgovski prostor
V najem se da trgovski pro- stor, kjer je bil prej lepotilni sa- lon; jako dober promet okraj na 74. cesti in Donald Ave. Po- kličite KE 3362. (106)

Rodney Adams Heating Service
Instaliramo nove furneze na plin in premog.
Popravimo vse vrste furneze.
Instaliramo pihalnike in termostate
Za točno postrežbo pokličite KE 5200
550 E. 200. St.
(x)

Clarinet naprodaj
Proda se skoro nov clarinet. Pokličite HE 4149. (106)

Stanovanje v najem
V najem se da 3 sobe in ko- palnica, pripravno za 2 odrasli osebi. Poizve se na 6011 St. Clair Ave. (106)

Sobo išče
Moški išče opremljeno sobo. Kdor ima kaj primernega naj- sporoči Aug. Kollanderu, 6419 St. Clair Ave. (106)

V najem stanovanje
Odda se v najem 5 sob s ko- palnico, spodaj. Vprašajte na 6521 St. Clair Ave. EN 8380. (x)

Moški in ženske
ki morajo nositi opore (trusses) bodo dobro postreženi pri nas, kjer imamo moškega in ženske, da umerita opore. Lekarna je odprta ob nedeljah.

Mandel Drug
Lodi Mandel, Ph. G., Ph. C.
SLOVENSKI LEKARNAR
15702 Waterloo Rd.
Cleveland 10, Ohio
Lekarna odprta: Vsak dan od 9:30 dopoldne do 10. zvečer.
Zaprta ves dan ob sreдах.

M. Jacoby - R. Leigh:

POROČNIK INDIJSKE BRIGADE

ROMAN

Vickers se je priklonil in odšel.

Ko se je Geoffrey oddaljil, je dejal kan:

"Vickers je moj dober prijatelj. Te dni mi je rešil življenje. Tega mu nikdar ne bom pozabil!"

Sir Charles se je čudil: "Meni ni nič o tem pripovedoval."

"To je bilo med lovom na tigre. To je sijajen fant! Jaz sem mu res odkritosrčen prijatelj... odkritosrčen prijatelj..." je govoril kan.

"Dandanes, ko v življenju na vsak korak srečujemo izdajo, je iskreno prijateljstvo največ, kar moremo dobiti. Toda zelo težko je ugotoviti, kdo je človeku pravi prijatelj, kdo pa sovražnik..."

Grof Volonov se je nasmehnil:

"Toda nazadnje človek le pride na to in če je pameten, se po tem tudi ravna..."

Kan je grofa pogledal in se nasmehnil:

"To ste zelo modro povedali, grof!"

Sir Charles je malce pokajljaj, kakor da ni slišal zadnjih besed, in vprašal:

"Visokost, ali boste še dolgo ostali v Kalkuti?"

"Še nekaj dni, v kolikor ne bi..."

"Kaj, visokost?" je vprašal

guverner in kanu pogledal naravnost v oči.

"Sire, pogosto mislim, da je močna vlada čisto podobna lepi ženski, ki je vsa zaslepljena od lastne lepote in zato odreka svoj čas najzvestejšemu častilcu..."

Toda, ko vidi, da se ta častilec tolaži s kako drugo... je vendar pripravljena, da bi se z njim poravnala in ji je žal, da mu je odrekla naklonjenost."

Guverner je dejal:

"To je zelo zanimiva primerica! A kaj počne ta lepota potem?"

Surat-kan je odvrnil:

"Kakor sem dejal, pripravljena je, da se poravnava in da spet sprejme svojega zvestega častilca, preden ga čisto izgubi. Ali ne mislite tudi vi tako?"

Sir Charles se je zamislil.

To je bilo čisto odkrito izzivanje, zato je moral dobro premisliti, kaj bo na to odgovoril.

Toda kan mu je sam prišel na pomoč:

"Domišljija naju je privedla predaleč!" se je nasmehal. "Zašla sva v filozofiranje; tu pa ni mesto za take resne pogovore."

"Da, visokost, imate docela prav," je dejal nato guverner.

Geoffrey je šel iskat Elizabeto. Ni je našel takoj. Najprej je naletel na brata, ki se je pogovarjal z lady Warrentonovo.

"Geoff!"

"Perry, kaj si izgubil svojo damo, ali pa jih tako hitro menjaš!" Vsi so se zasmeli.

"Dovolite, lady Warrentonova, da vam predstavim svojega brata Geoffreya."

Geoffrey se je priklonil.

"Vi ste torej zaročenec lepe Miss Campbelllove?" je rekla lady Warrentonova.

"Zadeli ste!" se je veselo zasmel Geoffrey.

"Čestitam vam! Miss Campbellova je res dražestno dekle! Toda... dala bi vam dober svet: pazite malo bolje na tega svojega brata, ker je tudi on fleten fant. Gledala sem njega in vašo zaročenko, kako sta se vrtela in moram vam reči."

Brata sta se veselo nasmejala.

Ta čas pa je Lady Warrentonova zagledala svojega moža, ki se je ravno pripravljala, da pojde spet v okrepevalnico. Takoj je krenila za njim, ne da bi se bila od bratov poslovila.

"Hvala Bogu, Geoff, da sva nazadnje sama. Moram govoriti s teboj o zelo važni stvari!"

Toda Geoffrey ga ni poslušal. Zagledal je Elizabeto.

"Pogovarjala se bova jutri, dragi Perry," mu je dejal naglo in odšel.

"Tako mi je hudo, da sem vse do zdaj bil v službi; komaj da sva se utegnila pozdraviti..."

Toda zdaj moraš plesati z menoj..."

Oče je stal poleg nje. "Ali bi plesala?"

"Ali mi dovolite, da vam za trenutek odvedem hčerko?" se je nasmehal Geoffrey.

Polkovnik Campbell je samo pomignil z glavo.

Nazadnje je Geoffrey mogel govoriti z njo. Kako je hrepel za tem trenutkom! Plesal je z Elizabeto in zdaj so izgubile vse njegove skrbi in težke slutnje. Bil je docela srečen.

Nič ni mislil na odhod, na svojo težko in nevarno nalogo. Mislil je samo na njo, da je njegova in ga ima rada.

Elizabeta se je umikala njegovim očem. Plesala je s sklonjeno glavo in se le s težko muko obvladovala, da ji niso solze zalile oči. Ta trenutek ji je bil kakor brat. Za nič na svetu bi mu zdaj ne mogla govoriti o svoji ljubezni in ga razžalostiti.

Tako se ji je smilil, hkratu pa jo je bilo tako sram pred seboj, da mu je mogla lagati in se pred njim pretvarjati.

Ni opazil, kako je razburjena. Bil je preveč srečen.

Vsi so gledali ta lepi par, tega mladega, zastavnega častnika in dekle, ki je sklanjalo glavo in bilo v svoji belini podobno nekemu nesvetnemu bitju.

Vsem se je zdelo, da je Elizabeta znamenje sreče, ki plava po dvorani.

Geoffrey je zašepetal zaročenki:

"Poglej malo okoli sebe! V tej dvorani lahko vidiš vse, kar giblje svet: bogastvo, spletko in kali izdajstva ter sovrašva..."

Pogledala ga je in se mu nasmehnila.

"Toda veš, kaj pomeni vse to zame...? Nič... Vem samo to, da si pri meni in da si tako lepa!"

"Geoffrey!" je zašepetalo dekle in usta so ji zadržala v prijetni bolečini.

"Elizabeta, tako te imam rad..."

Plesala sta in nista nič več govorila.

Vsi njeni prejšnji plesalci in družabniki so se zdaj odrekli njene družbe, saj so vedeli, da je za Geoffreya to zadnji ples za kdo ve kako dolgo. Morda celo... zadnji ples sploh...

Vsi častniki so vedeli, da so Geoffreya poslali na nevarno pot in da se je že večkrat dogodilo, da se ljudje s takih poti sploh niso več vrnil.

Vsi so gledali ta mladi par, ki je pozabljaj na vse okoli sebe in se med poslednjim valčkom morda za zmeraj poslavljaj...

Brata.

Okrog ene ponoči je Geoffrey v kočiji spremil polkovnika Campbella in njegovo hčerko domov. Zatem se je spet vrnil na ples.

Surat-kan je bil že odšel. Zdaj se je opazalo, da so bili ljudje veselejši, kakor da jim je nekaj odleglo. Maharadževa navzočnost je delovala nanje kakor mora, čeprav so si vsi prizadevali, da bi te svoje neprijetne občutke skrivali. Zdaj pa je z marsikaterega togega obraza padla krinka.

Nekateri so bili odkritosrčno veseli. To so bili mlajši, ki niso nič vedeli, kaj se pripravljajo. Starejši pa, ki so vedeli, kaj se godi za kulisami, so zdaj lahko odkrito kazali svoja čustva in so bili zato dosti mirnejši in zadovoljnejši.

Geoffrey je zastoj iskal svojega brata. Dejali so mu, da je odšel pred četrt ure.

Sir Charles Macefield je bil očitno utrujen od svojih gostiteljskih dolžnosti. S sirom Warrentonom in s še nekaj starejšimi častniki je sedel v starijem salonu. Obraz mu je bil miren, toda tisti, ki so ga že dalj časa poznali, so na njem brali čitna znamenja resne skrbi.

Lady Warrentonova je z nekaj damami opravljala vsa družbo. Začela je s Suratom in

grofom Volonovim ter končala pri zadnjem podporočniku.

V veliki dvorani so še vedno plesali.

Geoffrey je sklenil, da pojde domov in da bo prihodnji dan poiskal brata. Spomnil se je, da mu je Perry hotel povedati

nekaj važnega... Najbrž kako zaljubljeno dogodivščino, si je mislil Geoffrey. Prevzelo ga je nežno čustvo bratske ljubezni, ko se je spomnil na Perryja, ki je bil precej mlajši od njega.

Ko je prišel v svojo sobo, je našel tam Perryja, ki je čakal nanj.

Geoffrey se je nasmehnil: "Perry, kaj si me čakal?..."

To mora biti pa res nekaj važnega, da si prišel sem, namesto da bi bil še na plesu, kakor se spodobi mlademu častniku v diplomatski službi... Torej - kaj je?"

"Geoff!" ...

Ustavil se je. Ni vedel, ko naj začne, kako naj pravi, tisto, kar se je zgodilo njim in med Elizabeto.

(Dalje prihodnjik.)

- Povprečna železniška motiva sestoji iz 25,000 delov.

V BLAG SPOMIN

OSME OBLETNICE SMRTI NAŠE DRAGE IN NIKDAR POZABNE SOPROGE IN MATERE

Frances Malovašič

ki je v Bogu zaspala večno spanje dne 6. maja, 1937.

Čočival mirno soproga in mati, ker storila si za nas vse najbolje, za vsa trpljenja tu na zemlji, v nebesih naj Ti plača Bog.

Zalujoči ostali:

PETER, soproga; STEVE, TONY, JOHN, FILIP MAXY, sinovi.

Cleveland, O., 7. maja, 1945.

PIJTE TRINERJEVO GRENKO VINO!

Vprašajte zanj v gostilni, kjer ga lahko dobite na kozarčke ali v steklenicah. Gostilne ga smejo prodajati tudi ob nedeljah na kozarčke ali steklenice.

Lahko ga naročite pri meni. Pošljamo tudi iz mesta. Pokličite ali pišite:

JACOB J. VIDMAR

GLAVNI RAZVAŽALEC

626 E. 124. St. Glenville 0560 Cleveland 8, Ohio

1879

1945

Naznanilo in Zahvala

V bridki žalosti globoko potrta naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je nemila smrt posegla v našo družino in nam odvzela našo preljubljeno in nikdar pozabljeno soprogo in drago mater

Mary Brinsek

ROJENA KRAJEC

ki jo je po dolgi bolezni Bog poklical k sebi in je sprevidena s svetimi zakramenti zatisnila svoje mile oči in za vedno zaspala dne 25. marca 1945 v starosti 65 let. Doma je bila iz Loškega potoka - Travnik. Po opravljeni sv. maši v cerkvi sv. Vida je bila dne 28. marca 1945 položena k večnemu počitku na Calvary pokopališče.

V dolžnost si štejemo, da se tem potom prisrčno lepo zahvalimo Rev. Andrewu za podeljene svete zakramente za umirajočo, ravno tako Rev. Francis Baragi za podeljene svete zakramente, za molitve ob krsti pred pogrebom, za spremstvo iz Frank Zakrajšek pogrebne kapela v cerkev in na pokopališče, za opravljeno sveto mašo in ganljive cerkvene obrede in tolažilni govor v cerkvi. Enako tudi prisrčna zahvala Rev. Andrewu in Rev. Francis Gabrovišku za asistenco pri sveti maši. Enako tudi Rev. Francis Baragi, ki so prišli pokojno pokropiti.

Prisrčno se želimo zahvaliti vsem, ki ste jo obiskovali v njeni bolezni in vsem, ki ste bili nam v pomoč in tolažbo ter nam na en način ali drugi kaj dobrega storili v teh žalostnih dnevih. Ob enem se tudi iskreno zahvaljujemo vsem, ki so prišli pokojno pokropiti, se poslovili od nje ter se udeležili pogrebne svete maše in jo spemili do groba.

Našo zahvalo naj sprejmejo številni darovalci krasnih vencev, ki so okrasili krsto v blag spomin pokojne in sicer: Mr. in Mrs. Louis Malnar in družina, Mr. in Mrs. Joseph Dolgan, Bobby Dolgan, vnuk, Mr. in Mrs. Frank Brinsek in družina, Jennie in Rudy "Dolinar" Jurca st., Mr. in Mrs. Rudolph Božeglav in družina, Mrs. Josephine Klun in družina, Mr. in Mrs. Anthony Tomsich in družina, Mr. in Mrs. Anton Dolgan in družina, podružnica št. 25 SZZ, Boys and Girls of the Richman Family.

Prisrčna zahvala naj velja tudi vsem, ki so v tako obilnem številu darovali za svete maše, ki se bodo brale za mirni počitek blage duše in sicer: Mr. in Mrs. Louis Malnar, Mr. in Mrs. Frank Brinsek in Cpl. Frank Brinsek Jr., Mr. in Mrs. Joseph Dolgan, Mr. in Mrs. Louis Ogrinc in družina, E. 161 St., Mr. in Mrs. Tony Cvetko, Mrs. Julia Makse, Mr. in Mrs. John Russ, Mrs. Ida Pekol, Mr. Anton Levstek, Columbia Ave., Mrs. Louise Kordiss, W. 105 St., Mrs. Jennie D. Jurca, družina Louis Bartol, Mr. in Mrs. John Gornik, Giddings Rd., Mrs. Rutar, Norwood Rd., Mrs. Mary Vuksinic, Mr. in Mrs. Anton Prijatelj Sr., Mrs. Mary Velikan, Mrs. Anna Furlan, društvo sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ, Mr. in Mrs. Mike Skerbec, Mr. Anton Goznic, Mrs. Frances Goznic, Mr. in Mrs. Anton Anžlovar, Mr. in Mrs. Frank Cimperman, Carl Ave., Mrs. Anna Klančar, Mrs. S. Bra-

Preljubljena in nikdar pozabljena soproga in draga mati, bridka žalost nam teži srce, ker si se že ločila od nas, ker Bog Te je poklical in morala si zapustiti svoje drage. Tolaži nas le misel, da si rešena trpljenja in v globoki žalosti nad Tvojo veliko izgubo pošljamo prošnje k Bogu, da naj Ti podeli večni mir v zaslužnem počitku in večna luč naj Ti sveti.

Zalujoči ostali:

JOHN BRINSEK, soproga

MARY. PAULINE poroč. DOLGAN in OLGA poroč. MALNAR, hčere

JOSEPH in LOUIS, zeta

ROBERT, vnuk

GENEVIEVE, MARY ANN in THERESA, vnukinje

Cleveland, Ohio, 7. maja 1945.